

СПОРАЗУМЕНИЕ
МЕЖДУ
ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
И
ШВЕЙЦАРСКИЯ ФЕДЕРАЛЕН СЪВЕТ
ЗА ВЗАИМНА ЗАЩИТА И ОБМЕН
НА КЛАСИФИЦИРАНА ИНФОРМАЦИЯ

Правителството на Република България и Швейцарския федерален съвет (наричани по-нататък "Страните"),

Като се споразумяха за провеждане на разговори по въпроси, свързани с политиката и сигурността, и за разширяване и засилване на политическото, военното и икономическото сътрудничество между тях,

Имайки предвид промените в политическата ситуация в света и отчитайки важната роля на сътрудничеството им за стабилизирането на мира, международната сигурност и взаимното доверие,

Разбирайки, че при ползотворното сътрудничество е възможно да се наложи обмен на Класифицирана информация между Страните,

Желаейки да създадат набор от правила, регулиращи взаимната защита на Класифицирана информация, приложими спрямо бъдещи споразумения за сътрудничество, и Класифицирани договори, които ще се изпълняват между Страните, съдържащи или включващи Класифицирана информация,

се договориха за следното:

Член 1

Предмет и обхват

Предмет на това Споразумение е защитата на Класифицираната информация, съвместно създадена или обменяна пряко или непряко между Страните.

Това Споразумение определя процедурите, съгласно законодателството на всяка страна, по отношение на прилагането на принципите за сигурност за защита на Класифицираната информация, обменяна между страните.

Член 2

Определения

За целта на това Споразумение:

(1) **"Класифицирана информация"** означава информация и материал, независимо от форма, същност или начин на пренасяне, създадена или в процес на създаване, на която е определено Ниво на

класификация за сигурност и която в интересите на националната сигурност и в съответствие с националното законодателство, изисква защита срещу Нерегламентиран достъп или разкриване.

(2) **“Ниво на класификация за сигурност”** означава категория, която съгласно националното законодателство, характеризира значимостта на Класифицираната информация, нивото на ограничение, на което подлежи достъп до нея и нивото на защита, което се осигурява от Страните, а също така категорията, въз основа на която информацията се характеризира.

(3) **“Компетентен орган по сигурността”** означава органът, който в съответствие с националното законодателство на съответната Страна осъществява държавната политика за защита на Класифицирана информация, упражнява общ контрол в тази сфера, както и по прилагането на това Споразумение. Тези органи са изброени в член 4 на това Споразумение;

(4) **“Страна-източник”** означава страната, която създава Класифицирана информация;

(5) **“Страна-получател”** означава страната, на която е предадена Класифицирана информация;

(6) **“Трета страна”** означава лице, държава или национална или международна организация, публична или частна структура, която не е Страна по това Споразумение.

(7) **“Принципът “Необходимост да се знае”** означава необходимостта за достъп до Класифицирана информация във връзка със служебни задължения и/или за изпълнение на Класифициран договор.

(8) **“Разрешение за достъп”** означава положително решение, произтичащо от процедура по проучване за надеждност, което установява лоялността и надеждността на физическо лице, както и други аспекти на сигурността в съответствие с националното законодателство. Това решение дава право на достъп на физическото лице и му позволява да борава с Класифицирана информация на определено ниво без риск за сигурността.

(9) **“Удостоверение за сигурност”** означава решение, издадено от компетентния орган като резултат от процедура по проучване за надеждност, което установява, че по отношение на сигурността, конкретно юридическо лице отговаря на физическите и организационните изисквания за създаване, обработка и съхранение

на Класифицирана информация в съответствие с националното законодателство.

(10) **"Контрагент"** означава физическо или юридическо лице, което има правоспособност да сключва Класифицирани договори.

(11) **"Класифициран договор"** означава договор, който съдържа или чието изпълнение изисква достъп до Класифицирана информация.

(12) **"Декласифициране на информацията"** означава премахване на Нивото на класификация за сигурност.

(13) **"Нерегламентиран достъп до класифицирана информация"** означава всяка форма на разкриване на Класифицирана информация, включително злоупотреба, увреждане и неправилно класифициране, както и всякакви други действия, водещи до нарушаване защитата ѝ или до загубване на такава информация, както и всяко действие или бездействие, довело до узнаване на информацията от неоторизирано лице.

(14) **"Нарушаване на мерките за сигурност"** означава действие или бездействие, противоречащо на националното законодателство, което води или може да доведе до Нерегламентиран достъп или унищожаване на Класифицирана информация.

Член 3

Нива на класификация за сигурност на информацията

Страните приемат, че следните Нива на класификация за сигурност на информацията са еквивалентни и съответстват на Нивата на класификация за сигурност, определени в националното законодателство на съответната Страна:

За Република България	Еквивалент на английски	За Конфедерация Швейцария
СЕКРЕТНО	SECRET	GEHEIM/ SECRET/ SEGRETO
ПОВЕРИТЕЛНО	CONFIDENTIAL	VERTRAULICH/ CONFIDENTIEL/ CONFIDENZIALE
ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ	RESTRICTED	INTERN/ INTERNO/ Ad USO INTERNO

Член 4

Компетентни органи по сигурността

(1) Компетентните органи по сигурността на Страните са:

За Република България:

- Държавна комисия по сигурността на информацията;

За Швейцарския федерален съвет:

- Федерален департамент по отбрана, гражданска защита и спорт
Държавен секретариат за политика за сигурност
Федерален отдел за сигурност на информацията

(2) Компетентните органи взаимно се информират за действащото национално законодателство, регулиращо защитата на Класифицирана информация.

(3) С цел постигането на тясно сътрудничество при прилагането на настоящото Споразумение, Компетентните органи по сигурността могат да провеждат консултации, в отговор на молба на единия от тях.

(4) С цел постигане и поддържане на сходни стандарти за сигурност, съответните Компетентни органи по сигурността, при молба, ще предоставят взаимно информация относно стандартите за сигурност, процедурите и практиките за защита на Класифицирана информация, прилагани от съответната Страна.

(5) Службите за разузнаване и контраразузнаване на Страните могат да си обменят и връщат оперативна информация директно помежду си в съответствие с националното законодателство.

(6) Страните се информират взаимно по дипломатически път за всяка последваща промяна на техните Компетентни органи по сигурността.

Член 5

Достъп до Класифицирана информация

(1) В съответствие с националното си законодателство, Страните прилагат всички подходящи мерки за защитата на Класифицирана информация, която е съвместно създадена или обменяна, директно или индиректно, съгласно това Споразумение. На такава Класифицирана информация се осигурява същото ниво на защита,

каквото е предоставено за национална Класифицирана информация със съответно Ниво на класификация за сигурност.

(2) Страните своевременно взаимно се информират за всякакви промени в националното законодателство, които оказват влияние върху защитата на Класифицирана информация. В тези случаи, Страните се информират по реда на чл. 4, ал. 3 и ал. 4, за да обсъдят възможни изменения в това Споразумение. Междувременно Класифицираната информация се защитава съгласно клаузите на споразумението, с изключение на случаите, когато има други договорености в писмена форма.

(3) Не се предоставя достъп до Класифицирана информация на лица единствено на основание на ранг, длъжност или Разрешение за достъп. Достъп до Класифицирана информация с ниво ПОВЕРИТЕЛНО/ CONFIDENTIAL/ VERTRAULICH/ CONFIDENTIEL/ CONFIDENZIALE

и по-високо се предоставя само на тези лица, на които е издадено Разрешение за достъп, и в съответствие с Принципа “Необходимост да се знае”.

(4) Страната-получател:

а) не разкрива Класифицирана информация на Трета страна без предварителното писмено съгласие на Компетентния орган по сигурността на Страната-източник;

б) осигурява Ниво на класификация за сигурност на Класифицираната информация, еквивалентни на нивото дадено от Страната-източник;

в) не използва Класифицираната информация за други цели освен за тези, за които е предоставена;

г) гарантира личните права, като патентни, авторски права или търговски тайни, включени в Класифицираната информация.

(5) Ако друго Споразумение, сключено между Страните, съдържа по-строги правила относно обмена или защитата на Класифицираната информация, прилагат се тези правила.

Член 6

Пренос на Класифицирана информация

(1) По правило Класифицирана информация се пренася чрез използването на дипломатически или военни куриери или чрез други средства, отговарящи на изискванията на националното законодателство на Страните. Страната-получател потвърждава писмено получаването на Класифицираната информация.

(2) Класифицирана информация може да се предава чрез защитени телекомуникационни системи, мрежи или други електромагнитни средства, одобрени от Компетентните органи по сигурността и разполагащи със сертификат, издаден съгласно националното законодателство на съответната Страна.

(3) Други одобрени средства за пренасяне на Класифицирана информация могат да се използват, само по взаимна договореност между Компетентните органи по сигурността.

(4) В случай, че трябва да се пренесе голяма пратка, съдържаща Класифицирана информация, Компетентните органи по сигурността взаимно се договорят и одобряват средствата за транспортирането, маршрута и другите мерки за сигурност.

Член 7

Превод, размножаване, унищожаване

(1) Всички преводи на Класифицирана информация се извършват от лица, които притежават съответно Разрешение за достъп. Тези преводи носят еднакви Нива за класификация на сигурност на информацията съгласно чл. 3, както оригиналният документ.

(2) При размножаване на Класифицирана информация, обозначенията за сигурност на оригинала също се размножават или отбелязват на всяко копие. Тази размножена информация се поставя под същия контрол като оригиналната информация. Броят на копията се ограничава до този брой, необходим за официални цели.

(3) Класифицираната информация се унищожава или видоизменя по такъв начин, че да не може да бъде възстановена изцяло или отчасти.

(4) Страната-източник може изрично да забрани размножаването, видоизменянето или унищожаването на Класифицирана информация

чрез отбелязване върху съответния носител на Класифицирана информация или чрез изпращане на последващо писмено уведомление. Ако унищожаването на Класифицирана информация е забранено, същата се връща на Компетентния орган по сигурността на Страната-източник.

(5) В случай на кризисна ситуация, при която е невъзможно да се защитава и връща обратно Класифицираната информация, създадена или предадена по това Споразумение, тя се унищожава незабавно. Страната-получател уведомява във възможно най-кратки срокове Компетентния орган по сигурността на Страната-източник за унищожаването на класифицираната информация.

Член 8

Класифицирани договори

(1) Класифицирани договори се сключват и изпълняват в съответствие с националното законодателство на всяка Страна. При поискване Компетентният орган по сигурността на всяка от Страните предоставя информация за това дали предложеният Контрагент има издадено Удостоверение за сигурност, съответно на изискваното Ниво на класификация за сигурност на информацията. Ако предложеният Контрагент не притежава Удостоверение за сигурност, Компетентният орган по сигурността на всяка Страна може да поиска Контрагентът да бъде проучен за надеждност.

(2) Анексът по сигурността е неразделна част от всеки Класифициран договор или договор с подизпълнител. В този Анекс органът, възлагащ договора, уточнява коя Класифицирана информация ще бъде предоставена на или създадена от Страната-получател. Анексът по сигурността съдържа разпоредби относно изискванията за сигурност. Копие от Анексът по сигурността се изпраща на Компетентния орган по сигурността на Страните.

(3) Задължението на Контрагента да защитава Класифицираната информация във всички случаи, се отнася най-малко до следното:

а) задължение на Контрагента да разкрива Класифицирана информация само на лице, което предварително е било проучено за достъп във връзка със съответните действия по договора, което има "Необходимост да се знае", и което е наето или ангажирано при изпълнението на договора;

б) средствата, които ще бъдат използвани за пренос на Класифицираната информация;

в) процедурите и механизмите за водене на разговори относно промените, които могат да възникнат във връзка с Класифицирана информация или поради изменение на нейното Ниво на класификация за сигурност, или отпадане на необходимостта от по-нататъшната ѝ защита;

г) процедурата за одобряване на посещенията, достъпа или проверка от служители на едната Страна до структурите на другата страна, свързани с договора;

д) задължение своевременно да бъде уведомен Компетентният орган по сигурността на Контрагента за осъществен Нерегламентиран достъп, за опит или подозрение за такъв достъп до Класифицирана информация, свързана с договора;

е) че Класифицираната информация по договора може да се използва само за цели, свързани с предмета на договора;

ж) стриктно спазване на процедурите за унищожаване на Класифицираната информация;

з) разпоредби, че Класифицирана информация, създадена по договор, може да бъде предоставена на Трета страна само с писмено съгласие на Компетентния орган по сигурността на Страната-източник.

(4) Необходимите мерки за защита на Класифицирана информация, както и процедурата за оценка и възстановяване на възможни загуби, причинени на Контрагентите от Нерегламентиран достъп до класифицирана информация, следва да се регламентират детайлно в съответния Класифициран договор.

(5) Договори, сключени с Контрагенти, съдържащи Класифицирана информация с Ниво на класификация ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ/ RESTRICTED/ INTERN/ INTERNE/ Ad USO INTERNO съдържат подходяща клауза, определяща минималните мерки, които се прилагат за защитата на такава Класифицирана информация. За такива договори не е необходимо Разрешение за достъп, както и Удостоверение за сигурност.

Член 9

Посещения

(1) Експерти по сигурността от Компетентните органи по сигурността могат да провеждат периодични срещи, на които да обсъждат процедурите за защита на Класифицирана информация.

(2) Посетителите получават предварително разрешение от Компетентния орган по сигурността на Страната-домакин, само ако им е разрешен достъп до Класифицирана информация в съответствие с тяхното национално законодателство и ако им е необходим достъп до Класифицирана информация или до обекти, където се създава, обработва или съхранява Класифицирана информация. Разрешението може да бъде получено чрез подаване на искане за посещение.

(3) Процедурата за посещения трябва да бъде съгласувана между Компетентните органи по сигурността.

(4) Искането за посещение съдържа следната информация:

а) име на посетителя/-ите, дата и място на раждане, номер на паспорт (лична карта);

б) гражданство на посетителя/-ите;

в) заеманата от посетителя/-ите длъжност и наименование на организацията, която тя/той/те представлява/-т;

г) Разрешение за достъп на посетителя/-ите до съответното Ниво на класификация за сигурност;

д) цел, предложена работна програма и планирана дата на посещението;

е) наименования на организациите и структурите, поискани да бъдат посетени.

(5) Компетентните органи по сигурността на Страните могат да се съгласят да създават списъци на лица, одобрени да осъществяват многократни посещения. Тези списъци са валидни за първоначален период от дванадесет месеца. След като тези списъци са одобрени от Компетентните органи по сигурността на Страните, сроковете на

конкретните посещения се уговарят директно със съответните органи на организациите, които ще бъдат посетени от тези лица, в съответните договорени срокове и условия.

(6) Всяка Страна гарантира защита на личните данни на посетителите съобразно съответното национално законодателство.

Член 10

Нарушаване на мерките за сигурност

(1) В случай на Нарушаване на мерките за сигурност, Компетентният орган по сигурността, в чиято държава е възникнало Нарушаване на мерките за сигурност, трябва да информира Компетентния орган по сигурността на другата Страна възможно най-бързо и да проведе необходимото разследване. При необходимост другата Страна оказва съдействие при разследването.

(2) В случай, че Нарушаване на мерките за сигурност се осъществи в трета държава, Компетентният орган по сигурността от Страната-източник трябва да предприеме действията по ал. 1, където е възможно.

(3) Във всички случаи другата Страна трябва да бъде информирана за резултатите от разследването и трябва да получи окончателното становище за причините и размера на щетите.

Член 11

Разходи

Всяка Страна поема съответно разходите, свързани с изпълнение на задълженията ѝ по това Споразумение.

Член 12

Заклучителни разпоредби

(1) Това Споразумение се сключва за неопределен срок и влиза в сила от датата на получаване на последното писмено уведомление, с което Страните се уведомяват взаимно по дипломатически път, че са били изпълнени всички вътрешноправни процедури, необходими за неговото влизане в сила.

(2) Това Споразумение може да се изменя на базата на взаимно писмено съгласие на Страните. Такива изменения влизат в сила в съответствие с ал. 1 на този член.

(3) Всяка Страна може да прекрати това Споразумение с писмено уведомление до другата Страна. Прекратяването влиза в сила шест месеца след датата на получаване на уведомлението. Независимо от прекратяването на Споразумението, всяка Класифицирана информация, предоставена по Споразумението трябва да продължи да бъде защитавана съгласно горепосочените разпоредби, до момента в който Страната-източник освободи Страната-получател от това задължение.

(4) Всеки спор относно тълкуването или приложението на това Споразумение, се решава чрез консултации между Страните без отнасяне към външна юрисдикция.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени от техните съответни правителства, подписаха това Споразумение в два оригинални екземпляра, всеки от които на български, немски и английски език, като трите текста имат еднаква сила. В случай на различия при тълкуването, меродавен е текстът на английски език.

Подписано в София,
на 26.11.2025,

Подписано в Берн,
на 20.01.2026,

**ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

Петър ГРОШЛЕВ

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ДЪРЖАВНАТА КОМИСИЯ ПО
СИГУРНОСТТА НА
ИНФОРМАЦИЯТА**

**ЗА ШВЕЙЦАРСКИ
ФЕДЕРАЛЕН СЪВЕТ**

др. Маркус МЕДЕР

**ДЪРЖАВЕН СЕКРЕТАР
ДЪРЖАВЕН СЕКРЕТАРИАТ
ПО ПОЛИТИКА ЗА
СИГУРНОСТ**